

**DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT**

Justis- og politidepartementet - Innvandringsavdelingen
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO
Norge

Deres ref.:

Vår ref.:
11/11477-5

Dato:
2.9.2011

Høring - utlendingsmyndighetenes adgang til å innhente opplysninger fra andre offentlige organer

Det vises til brev av 17.06.2011 fra Justis- og politidepartementet angående ovennevnte høring. Utenriksdepartementet har følgende kommentarer i saken:

Generelle kommentarer

Det er positivt at det foreslås regelverksendringer som har til hensikt å sikre og effektivisere utlendingsmyndighetenes adgang til å innhente opplysninger fra andre etater. Dette vil utvilsomt kunne medføre forbedret brukerservice, både i forhold til å forenkle søknadsprosess for søker, samt potensielt korte ned saksbehandlingstidene.

Kapittel 4 EU-rett og internasjonale forpliktelser

Forslagslisten slik den står kan synes å innebære en stor grad av faktisk informasjonsinnhenting og innsamling, til dels også om norske borgere i kraft av å være referansepersoner.

Argumentasjonsrekken virker god, men det kan etterspørres vurderinger av om tiltakene samlet sett faller godt innenfor EUs personverndirektiv, MR-konvensjonen og Europarådets konvensjon om personvern. Spørsmålet er om det er tilstrekkelig å konstatere at de multilaterale rettskildene er implementert i norsk rett, for så å gå rett over til begrunnelser for behovet og deretter forslagslisten for lov og forskriftsendringer uten at en slik samlet vurdering er foretatt.

Kapittel 6. Punkt 6.1 Forslag til endringer i utlendingsloven og punkt 6.2 Forslag til endringer i utlendingsforskriften

Det spesifiseres i høringsbrevet at norske utenriksstasjoner er en del av det som omtales som "utlendingsmyndighetene" som kan innhente og behandle opplysninger. Av forslag til endringer i forskrift vedrørende hvilke organer som kan innhente opplysninger spesifiseres det imidlertid at det kun er Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda som kan anmode om opplysninger fra de omtalte offentlige organer. Departementet mener utenriksstasjonene her må nevnes eksplisitt i tillegg til Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda.

Norske utenriksstasjoner har tilsvarende behov som Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda for å innhente opplysninger fra de omtalte etater ettersom utenriksstasjonene er saksforberedende instans, samt behandler ulike typer oppholdstillatelser (ref. Utlendingsforskriftens vedlegg 18) og ulike typer visumsøknader. Videre er ambassaden i Manila for tiden pilot-stasjon for "Førstelinjeprojektet" og behandler alle typer søknader om oppholdstillatelse. Evalueringen av pilotdriften og avklaring av hvorvidt utenriksstasjonene skal fatte vedtak i flere sakstyper foreligger ikke på det nåværende tidspunkt, men det kan ikke utelukkes at flere utenriksstasjoner de neste årene vil fatte vedtak i langt flere søknadstyper enn tilfellet er i dag.

Informasjonsinnhenting fra de ovennevnte offentlige organer er avgjørende for effektivt saksforberedende arbeid og saksbehandling ved utenriksstasjonene. Eksempelvis vil saksforberedelse i søknader om familieinnvandring, samt saksbehandling av søknader om D-visum (RS 2010-003e) medføre behov for opplysninger fra ligningsmyndighetene, arbeids- og velferdsforvaltningen, det kommunale introduksjonsprogrammet og Statens Lånekasse for utdanning for å avgjøre hvorvidt søknaden er henholdsvis tilstrekkelig dokumentert eller hvorvidt underholdskravet er oppfylt. Videre vil saksbehandling av søknader om Schengen-visum kunne medføre behov for opplysninger fra politiet, ref. punkt 5.3 i høringsbrevet. Det er derfor viktig at utenriksstasjonene, på lik linje med Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda, gis adgang til å innhente nødvendig informasjon fra offentlige organer.

Med hilsen

Kritian Jervell
Underdirektør

Maren Edvardsen
Rådgiver